

Bemærkninger til lovforslaget.

Til 1 og 11.

Bestemmelsen om, at lodskaptajner, lodsformænd og lodser skal søge deres afsked i den måned, de fylder 70 år, er i den gældende lodsløvs placeret i § 48, der i øvrigt omhandler bestemmelser for de af Den fælles Lodspensionskasse ydede pensioner.

Da også lodskaptajnen og lodserne ved Københavns Lodseri samt de faste hjælpelodser, uanset at disse ikke er medlemmer af Den fælles Lodspensionskasse, bør afgå med 70 års-alderen, foreslås bestemmelsen om 70-års-aldersgrænsen for lodser flyttet til § 7.

Til 2, 3, 4, 6, 8, 9 og 14.

Efter at der ved lov nr. 198 af 18. maj 1960 om ændring i lov om Lodsvæsenet med virkning fra den 1. januar 1961 i § 42, stk. 6 og 7, og § 47, stk. 2, er indført nye regler for beregning af afgift til lodsreguleringsfonden og bidrag til Den fælles Lodspensionskasse, er der opstået tvivl om, hvorvidt der foreligger hjemmel for ved beregningen af nævnte afgift og bidrag at medtage — foruden de i den nuværende § 41, stk. 1, omhandlede betalinger — den i lovens § 31, stk. 3, omhandlede betaling for lodsernes landsætning samt det administrativt indførte driftstillæg.

Det foreslås derfor, at den indtægt, hvoraf lodseriet skal svare afgift til reguleringsfonden og bidrag til lodspensionskassen betegnes som bruttolodsindtægten og i § 41, stk. 1, jfr. § 42, stk. 7 og § 47, stk. 2, nr. 1a, defineres, som omfattende såvel betalingen for lodsnigen som andre indtægter, der vedrører lodstjenesten og tilfalder vedkommende lodseris kasse. Landsætningspenge og driftstillæg omfattes herefter af definitionen. Derimod holdes hen- og hjemrejspenge, der i henhold til § 41, stk. 3, tilfalder lodsen, udenfor bruttolodsindtægten. Endvidere bør det særlige risikotillæg betragtes som et personligt tillæg, der ydes lodsen, og som derfor holdes udenfor bruttolodsindtægten. På tilsvarende måde forholdes med indtægter hidrørende fra lodsernes private virksomhed med trossføring og bugserhjælp, idet særlige udgifter vedrørende denne virksomhed kan kræves holdt udenfor lodseriets drift.

I § 42, stk. 1 og 3, § 47, stk. 2 nr. 1 b og § 55, stk. 2 benyttes udtrykket bruttolodsfortjenesten, hvorved man i praksis har forstået lodspengene og betalingen efter § 33, stk. 1 og 2 og § 35. For at undgå forveksling med den i § 41, stk. 1 nævnte bruttolodsindtægt foreslås det, at ordet bruttolodsfortjeneste i § 42, stk. 1 erstattes af en opregning

af de indtægtsbeløb, der hidtil er indgået i dette begreb, samtidig med, at ordet, hvor det iøvrigt er anvendt i loven, erstattes med henvisning til § 42, stk. 1.

Til 5.

Efter den ved lov nr. 198 af 18. maj 1960 gennemførte ændring af lodsløven er afgiften til lodsreguleringsfonden blevet beregnet til 27 pct. af en nærmere fastsat del af de afgiftspligtige lodseriers nettoindtægt. Afgiftsprocenten på 27 blev fastsat på grundlag af lodseriernes indtjening i årene umiddelbart forud for lovens vedtagelse, idet man tilstræbte at opnå samme totale provenu af afgiften som efter de hidtidige regler for dennes beregning.

Medens lodsreguleringsfondens indtægter i årene fra dens oprettelse i 1954 til udgangen af 1960 nærlig svarede til dens udgifter, har den økonomiske udvikling i de siden da forløbne år medført en stadigt voksende beholdning, der pr. 31. december 1963 androg ca. 1,5 mill. kr., hvorfor Dansk Lodsförening har rejst spørgsmålet om en afgiftsnedsettelse.

En sådan mulighed var forudsat af det udvalg, der i sin tid fremsatte forslag om fondens oprettelse. I sin betænkning af 13. maj 1953 udtales om den foreslåede afgift på visse lodseriers indtægter: „Det foreslås, at beløbene mest praktisk indgår i reguleringsfonden, og at de, for så vidt det skønnes, at der fremover i tiden er tilstrækkelig dækning til fondens forpligtelse overfor de små lodserier, efter ministerens bestemmelse vil kunne anvendes til andre lodsformål, herunder efter omstændighederne til nedsettelse af afgiften.“

Da det efter de indhøstede erfaringer vil være mest hensigtsmæssigt, at afgiften fastsættes fra år til år, foreslås det, at der i loven meddeles ministeren bemyndigelse til at fastsætte procentsatsen dog maksimalt til 27.

Afgiften vil for fremtiden blive fastlagt for et år ad gangen, således at der, udover dækning af de skønnede udgifter til de regulerede lodserier, herunder fornyelse af fartøjsmateriel m. v. ved disse lodserier, sikres en beholdning svarende til reguleringsfondens udgifter i de to foregående regnskabsår.

Under forudsætning af, at der ikke sker væsentlige ændringer i fondens indtægter og udgifter, vil reserverbeholdningen med den gældende afgift på 27 pct. formentlig være tilvejebragt i løbet af 1 à 2 år, hvorefter den afgift, der herefter skønnes nødvendig vil kunne sættes væsentligt lavere end de nuværende 27 pct. Da det imidlertid vil være rimeligt at ud-